

Warszawa, dnia 15 lutego 2021 r.

**Sąd Okręgowy w Lublinie**  
ul. Krakowskie Przedmieście 43  
20-076 Lublin

**Powód:** **Stowarzyszenie Pamięć  
Jana Pawła II**  
ul. Chełmska 95  
22-170 Rejowiec Fabryczny  
KRS: 0000011993  
zastępowany przez:  
**adw. Jerzego Kwaśniewskiego**  
Parchimowicz i Kwaśniewski  
Spółka Adwokacka sp.k.  
ul. Jaracza 10 lok. 5  
00 – 378 Warszawa

**Pozwany:** **Robert Biedroń**  
ul. Puławska 1  
02-515 Warszawa

**W.P.S. – 20.000 zł**

**Opłata stosunkowa – 1000 zł**

**Opłata stała – 600 zł**

**POZEW O OCHRONĘ DÓBR OSOBISTYCH**  
**WRAZ Z WNIOSKIEM O UDZIELENIE ZABEZPIECZENIA**

Działając w imieniu Stowarzyszenia Pamięć Jana Pawła II (*dalej jako: Powód lub Stowarzyszenie*), pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej w załączeniu, na podstawie art. 23 KC w zw. z art. 24 § 1 KC w zw. z art. 43 KC w zw. z art. 448 KC wnoszę o:

1. zobowiązanie Pozwanego do usunięcia skutków naruszeń dóbr osobistych Powoda poprzez:
  - 1.1. złożenie pisemnego oświadczenia zatytułowanego „Przeprosiny Stowarzyszenia Pamięć Jana Pawła II” o treści:

„W wyniku przegranego procesu sądowego oświadczam, że sformułowany przeze mnie w programie „Gość Wydarzeń”, wyemitowanym w Polsat News w dniu 14

*listopada 2020 roku, zarzut dotyczący rzekomej krzywdy na tle pedofilskim, jaką miał wyrządzić innym osobom Jan Paweł II, jest nieprawdziwy, krzywdzący i narusza dobre imię Stowarzyszenia Pamięć Jana Pawła II, którego działalność odwołuje się i polega na osobie papieża Polaka oraz jego nieposzlakowanej opinii. Moją wypowiedź z dnia 14 listopada 2020 roku należy uznać za wysoce niestosowną i karygodną, za co bardzo przepraszam.”*

oraz doręczenie ww. oświadczenia w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia wyroku na adres Powoda, przy czym oświadczenie winno być sporządzone na kartce papieru w kolorze białym, w formacie A4, pismem komputerowym, czarną, wytłuszczoną czcionką Arial 14, przy zastosowaniu interlinii 1,15, bez dodatkowych dopisków, komentarzy, przekreśleń i skreśleń oraz **opatrzone własnoręcznym podpisem** Pozwanego;

- 1.2. nakazanie Pozwanemu opublikowanie oświadczenia, o którym mowa w punkcie 1.1, w programie Polsat News, w paśmie emitowanym w godzinach 19:00 – 20:00, czarną czcionką Arial o rozmiarze 72, wyświetlonego na białym tle przez nie mniej niż 60 sekund, równocześnie odczytanego przez lektora w tempie nieprzekraczającym 25 słów na minutę, na maksymalnym dopuszczanym przez Polsat News poziomie głośności, w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia wyroku, bez jakichkolwiek komentarzy, uzupełnień, odniesień się do treści oświadczenia w bezpośrednim sąsiedztwie, bez jakichkolwiek innych oświadczeń, bez zastosowania jakichkolwiek zabiegów formalnych i treściowych umniejszających rangę i powagę oświadczenia, względnie zaznaczających dystans do jego treści lub formy;
- 1.3. nakazanie Pozwanemu opublikowanie oświadczenia, o którym mowa w punkcie 1.1., w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku, na stronie internetowej <https://www.polsatnews.pl/>, przy czym tekst ma zostać napisany czarną, wytłuszczoną czcionką Arial 14, przy zastosowaniu interlinii 1,15, na białym tle, bez jakichkolwiek komentarzy, uzupełnień, odniesień się do treści oświadczenia w bezpośrednim jego sąsiedztwie, bez jakichkolwiek innych oświadczeń na tej samej stronie, bez zastosowania jakichkolwiek zabiegów formalnych i treściowych umniejszających rangę i powagę oświadczenia, względnie zaznaczających dystans do jego treści lub formy i pozostawienie go w niezmienionej formie do czasu usunięcia strony;
- 1.4. nakazanie Pozwanemu opublikowanie oświadczenia, o którym mowa w punkcie 1.1., bez jakichkolwiek zmian oraz bez jakiegokolwiek komentarza lub innej formy wypowiedzi (w tym obrazkowej) podważających wskazane w powyższym oświadczeniu słowa, względnie zaznaczających dystans do jego treści lub formy, na profilu Pozwanego prowadzonego w serwisie społecznościowym twitter pod adresem [https://twitter.com/RobertBiedron?ref\\_src=twsrc%5Egoogle%7Ctwcamp%5Eserp%7Ctwgr%5Eauthor](https://twitter.com/RobertBiedron?ref_src=twsrc%5Egoogle%7Ctwcamp%5Eserp%7Ctwgr%5Eauthor), w terminie 3 dni od uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie,

i pozostawienie go w niezmienionej formie do momentu usunięcia konta w serwisie społecznościowym twitter lub usunięcia strony wraz z nakazaniem umieszczenia oświadczenia o wyżej określonej treści w formie „przypiętego” wpisu na górze otwieranego profilu, dostępnego dla każdego użytkownika portalu społecznościowego twitter, przez okres 30 dni od dnia wydania prawomocnego wyroku;

- 1.5.** zasądzenie od Pozwanego kwoty 20.000 zł (*słownie dwadzieścia tysięcy złotych 00/100 gr*) na rzecz Zespołu Placówek Oświatowych im. Jana Pawła II w Gościeradowie, Gościeradów-Folwark 18, 23-275 Gościeradów, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty;
  - 2.** przeprowadzenie rozprawy (art. 148<sup>1</sup> § 3 kpc);
  - 3.** przeprowadzenie na podstawie art. 205<sup>5</sup> § 4 KPC posiedzenia przygotowawczego bez udziału Powoda;
  - 4.** przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność Powoda;
  - 5.** wydanie wyroku zaocznego w wypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 339 KPC;
  - 6.** dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z (art. 205<sup>12</sup> § 1 i § 2 KPC w zw. z art. 232 KPC w zw. z art. 235<sup>1</sup> KPC w zw. z art. 243<sup>1</sup> KPC w zw. z art. 245 KPC):
    - 6.1.** z zapisu programu „Gość Wydarzeń”, wyemitowanego w dniu 14 listopada 2020 roku, w Polsat News;
    - 6.2.** z wydruku strony internetowej <https://www.polsatnews.pl/wiadomosc/2020-11-14/robert-biedron-i-o-maciej-zieba-w-programie-gosc-wydarzen-transmisja-19-20/?ref=powiazane>;
    - 6.3.** zrzutu ekranu z profilu Pozwanego na portalu społecznościowym tweeter,
    - 6.4.** z wydruku strony internetowej <https://dorzeczy.pl/kraj/161259/biedron-cieszylbym-sie-gdyby-powstal-np-plac-imienia-ofiar-jana-pawla-ii.html>;dla wykazania faktu publicznego oświadczenia Pozwanego, że Jan Paweł II miał wyrządzać innym osobom krzywdę na tle pedofilskim; szerokiego kręgu odbiorców wypowiedzi Pozwanego;
  - 6.5.** statutu Stowarzyszenia Pamięć Jana Pawła II dla wykazania jego treści, w szczególności celów Powoda i sposobów ich realizacji, a dalej – ścisłego związku działalności Powoda z osobą Jana Pawła II;
  - 6.6.** z przesłuchania Powoda w charakterze strony, w imieniu którego zeznawać będzie ... (adres do doręczeń tożsamy z adresem pełnomocnika) dla wykazania celów Stowarzyszenia i sposobów ich realizacji, bezpośredniego związku działalności Powoda z osobą Jana Pawła II, wpływu wypowiedzi Pozwanego na działalność Powoda;
- 7.** zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z kosztami uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, według norm przepisanych;

8. zabezpieczenie, w trybie art. 730 § 1 KPC w zw. z art. 730<sup>1</sup> § 1 i 2 KPC w zw. z art. 732 KPC w zw. z 736 § 1 i 2 KPC, roszczeń niemajątkowych wynikających z naruszeń dóbr osobistych Powoda poprzez zobowiązanie Pozwanego do publikacji oświadczenia następującej treści:

*„W związku z treścią wywiadu udzielonego przez Roberta Biedronia w programie „Gość Wydarzeń”, wyemitowanym w Polsat News, w dniu 14 listopada 2020 roku, toczy się postępowanie z powództwa Stowarzyszenia Pamięć Jana Pawła II przeciwko Robertowi Biedroniowi o ochronę dóbr osobistych przed Sądem Okręgowym w Lublinie.”*

na stronach internetowych:

1. <https://www.polsatnews.pl/>, na czas trwania postępowania, przy czym tekst ma zostać napisany czarną, wytłuszczoną czcionką Arial 14, przy zastosowaniu interlinii 1,15, na białym tle, bez jakichkolwiek komentarzy, uzupełnień, odniesień się do treści oświadczenia w bezpośrednim jego sąsiedztwie, bez jakichkolwiek innych oświadczeń na tej samej stronie, bez zastosowania jakichkolwiek zabiegów formalnych i treściowych umniejszających rangę i powagę oświadczenia, względnie zaznaczających dystans do jego treści lub formy;
  2. [https://twitter.com/RobertBiedron?ref\\_src=twsrc%5Egoogle%7Ctwcamp%5Eserp%7Ctwgr%5Eauthor](https://twitter.com/RobertBiedron?ref_src=twsrc%5Egoogle%7Ctwcamp%5Eserp%7Ctwgr%5Eauthor), na czas trwania postępowania, w widocznym dla każdego odwiedzającego tę stronę użytkownika sieci Internet miejscu, tj. w górnej części otwieranej przez niego wyżej wskazanej strony internetowej, w pierwszej widocznej części portalu wyodrębnionej przez administratora, w czarnych ramkach, czarną, wytłuszczoną czcionką Arial 14, przy zastosowaniu interlinii 1,15, na białym tle, bez opatrywania jakimikolwiek komentarzami czy artykułami, które dotyczą Powoda;
9. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wskazanych wyżej w punkcie 6.1. – 6.5. na stwierdzenie faktów tam wskazanych celem uprawdopodobnienia roszczeń Powoda oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.
10. zagrożenie Pozwanemu na podstawie art. 756<sup>2</sup> § 1 pkt 1 i § 2 k.p.c. zapłatą na rzecz Powoda kwoty po 5.000 zł za każdy dzień zwłoki w wykonaniu obowiązków, o których mowa w punkcie 8.

Stosownie do art. 187 § 1 pkt 3 KPC Powód informuje, że strony nie podjęły próby pozasądowego rozwiązania sporu, z uwagi na brak możliwości polubownego załatwienia sprawy.

## UZASADNIENIE

Spis treści

**I. STAN FAKTYCZNY** \_\_\_\_\_ **5**

1) WYPOWIEDŹ POZWANEGO UDERZAJĄCA W KULT PAMIĘCI JANA PAWŁA II BŁĄD! NIE ZDEFINIOWANO ZAKŁADKI.	
2) STOWARZYSZENIE PAMIĘĆ JANA PAWŁA II _____ BŁĄD! NIE ZDEFINIOWANO ZAKŁADKI.	
II. SKUTKI NARUSZENIA _____ BŁĄD! NIE ZDEFINIOWANO ZAKŁADKI.	
III. STAN PRAWNY _____	7
IV. BEZPRAWNOŚĆ I CELOWOŚĆ WYPOWIEDZI POZWANEGO NAKIEROWANEJ NA NARUSZENIE DOBREGO IMIENIA POWODA NIEPRAWDZIWYMI INFORMACJAMI NA TEMAT JEGO PATRONA. _____	12
V. BRAK PRZESŁANEK WYŁĄCZAJĄCYCH BEZPRAWNOŚĆ. _____ BŁĄD! NIE ZDEFINIOWANO ZAKŁADKI.	
VI. ŻĄDANIE ZŁOŻENIA OŚWIADCZENIA _____	14
VII. ŻĄDANIE ZADOŚĆUCZYNIENIA. _____	15
VIII. WŁAŚCIWOŚĆ SĄDU OKRĘGOWEGO W LUBLINIE _____	17
XI. UZASADNIENIE WYSOKOŚCI OPŁATY OD POZWU _____	17
XII. UZASADNIENIE WNIOSKU O UDZIELENIA ZABEZPIECZENIA. _____	17
1) UPRAWDOPODOBNIENIE ROSZCZENIA _____	18
2) WYKAZANIE INTERESU PRAWNEGO _____	18
3) SPOSÓB ZABEZPIECZANIA _____	19

## 1. Stan faktyczny

### 1.1. Wypowiedź Pozwanego uderzająca w kult pamięci Jana Pawła II

1.1.1. W dniu 14 listopada 2020 roku Pozwany udzielił wywiadu w programie telewizyjnym „Gość Wydarzeń”, wyemitowanym o godzinie 19:25 na antenie Polsat News. Podczas swojego wystąpienia Pozwany komentował przypadki przestępczości pedofilskiej w Kościele Rzymskokatolickim, stwierdzając: *„Ja bym chciał, żebyśmy więcej rozmawiali o ofiarach Kościoła katolickiego. Wiemy, że jest to jedyna na świecie instytucja, która w sposób zorganizowany chroni pedofili, i w tej sprawie trzeba podjąć działania, i nie przekonują mnie jakieś infantylne słowa Prymasa Polski, który mówi że tutaj trzeba wrażliwości i tak dalej... Przepraszam, ale jeżeli mamy do czynienia z przestępcą to prokuratura i aparat państwa powinien działać zdecydowanie, jeżeli mamy dowody na to, że wśród wysoko postawionych hierarchów Kościoła Katolickiego dochodziło do nadużyć to ja oczekuję, że prokuratura i policja wejdzie jutro do wszystkich tych pałaców biskupich, do wszystkich kurii, zabezpieczy dokumenty i rozpocznie stosowne działania. Tak się nie dzieje i to nie o pomniki, nie o ulice chodzi, chociaż cieszyłbym się, gdyby powstał taki plac na przykład ofiar Jana Pawła II, nie*

*trzeba by było zmieniać specjalnie dowodów i pieczętek, w dowodach już nie ma adresów, ale pieczętek i tak dalej, bo to ofiarom należy się dzisiaj zadośćuczynienie, a nie protekcyjne, infantylne słowa ze strony prymasa czy jakichś innych arcybiskupów.”* W słowniku języka polskiego PWN znaczenie słowa „ofiara” jest ujmowane jako „osoba lub zwierzę bezradne wobec czyjejś przemocy, które doznały jakiejś szkody lub straciły życie”.<sup>1</sup> Pozwany wprost więc stwierdził, że to Jan Paweł II wyrządzał małodzieciom poniżej lat 15 szkody związane z ich wykorzystaniem seksualnym, zasugerował więc działalność przestępczą papieża na tle pedofilskim, nie siląc się nawet już nie tylko na podanie jakiegokolwiek dowodu, ale nawet argumentu na uzasadnienie postawionego zarzutu.

**Dowód:** zapis programu „Gość Wydarzeń” wyemitowanego w dniu 14 listopada 2020 roku w Polsat News

**1.1.2.** Wywiad z Pozwanym został opublikowany również na stronie internetowej w/w stacji i był komentowany.

**Dowód:** wydruk ze strony <https://www.polsatnews.pl/wiadomosc/2020-11-14/robert-biedron-i-o-maciej-zieba-w-programie-gosc-wydarzen-transmisja-19-20/?ref=powiazane>

**1.1.3.** Pozwany zamieścił również tzw. tweet-a na portalu społecznościowym tweeter z odesłaniem do w/w strony internetowej, umieszczając na pierwszym planie stwierdzenie: „Cieszyłbym się, gdyby powstał plac imienia ofiar Jana Pawła II”. Zaznaczyć należy, że profil Pozwanego obserwuje ponad 340 000 osób, zaś przedmiotowy tweet był szeroko komentowany.

**Dowód:** zrzut ekranu z profilu Pozwanego na portalu społecznościowym tweeter

**1.1.4.** Wypowiedź Pozwanego opisał także portal „Do rzeczy”, cytując słowa odnoszące się do Jana Pawła II.

**Dowód:** wydruk strony internetowej <https://dorzeczy.pl/kraj/161259/biedron-cieszylbym-sie-gdyby-powstal-mp-plac-imienia-ofiar-jana-pawla-ii.html>

**1.1.5.** Pozwany jest osobą publiczną, w latach 2011 – 2014 sprawował funkcję posła na Sejm VII kadencji, w latach 2014 – 2018 piastował urząd Prezydenta Miasta Słupska, zaś od 2019 roku jest deputowanym do Parlamentu Europejskiego; są to fakty powszechnie znane.

## **1.2. Stowarzyszenie Pamięć Jana Pawła II**

**1.2.1.** Celem Stowarzyszenia jest w szczególności

1. upowszechnianie wiedzy o papieżu rodem z Polski – Janie Pawle II;
2. propagowanie i rozwijanie wszelkich form zbierania pamiątek dotyczących życia i działalności papieża Jana Pawła II;

---

<sup>1</sup> <https://sjp.pwn.pl/szukaj/ofiara.html>

3. współdziałanie z organizacjami i innymi stowarzyszeniami oraz Fundacją Jana Pawła II w zakresie prezentacji osiągnięć pontyfikatu;
4. stała współpraca z Instytutami Jana Pawła II w Polsce, a także placówkami noszącymi Jego imię;
5. realizacja wystaw, ekspozycji, pokazów oraz wydawnictw cyklicznych i okolicznościowych.

#### **1.2.2. Stowarzyszenie realizuje swoje cele poprzez:**

1. organizacyjne i finansowe wspieranie inicjatyw członków, organizowanie i współorganizowanie konkursów, sympozjów, wystaw i innych imprez w tym zakresie;
2. prowadzenie działalności wydawniczej i wystawienniczej;
3. współdziałanie z innymi stowarzyszeniami, organizacjami społecznymi, instytucjami kultury, placówkami naukowymi i wydawnictwami świeckimi i kościelnymi, zainteresowanymi tematyką działalności Stowarzyszenia;
4. współpracę z władzami publicznymi i środkami masowego przekazu;
5. tworzenie kół kolekcjonerów pamiątek papieskich;
6. tworzenie centralnego zbioru pamiątek Jana Pawła II w trybie określonym uchwałami władz Stowarzyszenia. (Ośrodek Dokumentacji – Społeczne Centrum Dokumentacji Pontyfikatu JP II).

**Dowód:** Statut Stowarzyszenia Pamięć Jana Pawła II

### **1.3. Skutki inkryminowanej wypowiedzi Pozwanego dla Powoda**

**1.3.1.** Twierdzenie Pozwanego, którym pomówił Jana Pawła II o działalność przestępczą na tle pedofilskim, już nie tylko godzi w dobre imię Stowarzyszenia, ale w sens jego działalności, która polega przecież na kultywowaniu pamięci papieża Polaka, jego dobrej sławy. Z wypowiedzi Pozwanego wynika, że swoim działaniem Powód propaguje i upowszechnia wiedzę oraz pielęgnuje pamięć o przestępcy krzywdzącym dzieci w sposób zasługujący na szczególne potępienie, w swojej działalności ukazuje Jana Pawła II w samych superlatywach, kryjąc jego mroczną stronę.

**1.3.2.** Biorąc pod uwagę treść celów statutowych Powoda, dbałość o dobre imię Jana Pawła II jest ściśle związane z renomą samego Powoda, wszelkiego rodzaju nieprawdziwe wypowiedzi szkalujące dobre imię papieża Polaka godzą jednocześnie w dobre imię Powoda. Wygłoszona przez Pozwanego nieprawdziwa informacja, sugerująca uczestnictwo patrona Powoda w pedofilskim procederze, naraża Powoda na utratę zaufania, podważając jego wiarygodność i legitymację do kontynuowania dotychczasowej działalności.

Dowód: przesłuchanie Powoda w charakterze strony

## **2. Stan prawny**

## **2.1. Naruszenie renomy powoda**

- 2.1.1.**Zgodnie z treścią art. 23 KC dobra osobiste pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Katalog dóbr osobistych ma charakter otwarty i nie zawiera wyczerpującego wyliczenia dóbr osobistych podlegających ochronie. Mając na uwadze treść art. 43 KC, nie ulega wątpliwości, że ochronie na mocy artykułu 23 KC podlega również dobre imię oraz renoma osoby prawnej.
- 2.1.2.**Zgodnie z art. 24 § 1 KC osoba, której dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne, a w razie naruszenia dobra może także żądać, żeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności, żeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie.
- 2.1.3.**Wskazany przepis przewiduje ochronę dóbr osobistych wyłącznie przed działaniem bezprawnym. Jednocześnie w art. 24 § 1 KC wprowadzono domniemanie bezprawności naruszenia dóbr osobistych, którego obalenie możliwe jest jedynie poprzez wykazanie, że działanie miało miejsce w ramach porządku prawnego, służyło wykonywaniu prawa podmiotowego lub prowadziło do obrony uzasadnionego interesu.
- 2.1.4.**Wobec powyższego, dla udzielania ochrony w zakresie naruszenia dóbr osobistych konieczne jest wykazanie istnienia dobra osobistego, a następnie fakt jego naruszenia, bezprawność zaś objęta jest domniemaniem ustawowym.
- 2.1.5.**Na podstawie art. 43 KC przepisy o ochronie dóbr osobistych osób fizycznych stosuje się odpowiednio do osób prawnych. Przepis art. 17 ust.1 ustawy Prawo o stowarzyszeniach z dnia 7 kwietnia 1989 roku (Dz.U. z 2020 r. poz. 2261) stanowi, że stowarzyszenie uzyskuje osobowość prawną i może rozpocząć działalność po wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego.
- 2.1.6.**Dobre imię osoby prawnej to dobre mniemanie innych osób o danym podmiocie prawa, w szczególności ze względu na jego działalność. Dobre imię osoby prawnej naruszają wypowiedzi, które obiektywnie oceniając, przypisują osobie prawnej niewłaściwe postępowanie mogące spowodować utratę do niej zaufania potrzebnego do prawidłowego funkcjonowania w zakresie swoich zadań (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2005 roku, sygn. akt III CK 622/04). Do naruszenia dobrego imienia osoby prawnej dojść może w przypadku zarzucenia jej niewłaściwego postępowania w okolicznościach mogących spowodować utratę zaufania potrzebnego do realizacji zamierzonych przez nią celów w ramach prowadzonej działalności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2013 r., ICSK 518/12, OSNC-ZD 2014, nr A, poz. 13). Najczęściej dochodzi do tego w wyniku publikacji nieprawdziwych informacji, nieuzasadnionych negatywnych ocen lub manipulowania prawdziwymi informacjami



w celu wywołania fałszywego, negatywnego wyobrażenia u ich odbiorców. Orzecznictwo dostarcza wielu przykładów wypowiedzi zawierających nieprawdziwe zarzuty dotyczące między innymi niskiej jakości wytwarzanych produktów lub świadczonych usług, nierzetelnego wypełniania przez daną osobę prawną zobowiązań publicznoprawnych i prywatnoprawnych, niewłaściwego traktowania pracowników, niewłaściwego traktowania klientów. Składową pojęcia dobrego imienia osoby prawnej, jest jej renoma (zob. K. Michałowska, *Dobre imię osoby prawnej w świetle orzecznictwa*, Studia Oeconomica Posnaniensis, 2015 vol 3 no. 3, s. 13). Ochrona czci dotyczy także osób prawnych oraz ułomnych osób prawnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 1969 r., sygn. akt II CZ 54/69, OSPiKA 1971, Nr 2, poz. 32 z glosą J. Klimkowicza, tamże; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1986 r., sygn. akt II CR 295/86, OSNCP 1988, Nr 2–3, poz. 40), choć w odniesieniu do tego rodzaju podmiotów dobro to określane jest inaczej jako renoma, dobra sława. Skoro więc do istoty działalności Powoda, który w samej nazwie odwołuje się do pamięci Jana Pawła II, jest upowszechnianie wiedzy o „papieżu rodem z Polski”, propagowanie jego przesłania, prezentacja osiągnięć jego pontyfikatu, to inkryminowana wypowiedź Pozwanego w istocie sprowadza działalność Powoda do gloryfikowania osoby, która w odrażający sposób miała krzywdzić dzieci, co właściwie deklasuje Powoda w oczach opinii publicznej.

**2.1.7.** W orzecznictwie wskazuje się: „że w przypadku twierdzeń dotyczących grupy większej liczby osób, osoba wchodząca w skład takiej grupy może domagać się ochrony swoich dóbr osobistych tylko wówczas, gdy jest możliwe ustalenie, że twierdzenia, z którymi wiąże ich naruszenie, dotyczyły również jej osoby, a okoliczności, w których zostały podniesione kwestionowane twierdzenia lub wypowiedzi, pozwalają ich adresatom zidentyfikować tę osobę jako należącą do określonego kręgu podmiotów, przez co staje się ona niejako " ofiarą" danej wypowiedzi.” (tak wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 24 lutego 2015 r., I C 726/13, LEX nr 1836004). W doktrynie podnosi się: „(...) że nie jest konieczne bezpośrednio wskazanie nazwy osoby prawnej w publikacji zawierającej informacje, które mogą stanowić naruszenie jej dobrego imienia. Wystarczy, by odbiorca, zapoznawszy się z nią, uznał, że odnosi się ona do konkretnego podmiotu.” (tak Kubiak-Cyruł Agnieszka, *Dobra osobiste osób prawnych* Opublikowano: Zakamycze 2005). Trudno zaś nie wiązać wypowiedzi Pozwanego ze stowarzyszeniem, które w nazwie ma „pamięć Jana Pawła II”.

**2.1.8.** Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na kwestię negatywnych i nieprawdziwych informacji na temat osób fizycznych wchodzących w skład organów osoby prawnej, pracowników lub osób ściśle powiązanych z daną osobą prawną. Uznaje się

w orzecznictwie, że mogą one prowadzić do naruszenia dobrego imienia osoby prawnej, jeśli przedmiotem zarzutów lub krytycznych ocen są takie działania tych osób, które z uwagi na przedmiot, charakter oraz przede wszystkim cel dają się przypisać danej osobie prawnej (zob. wyr. SN z 11.8.2016 r., I CSK 419/15, Legalis). W doktrynie panuje pogląd, że aby naruszenie dobra osobistego osoby fizycznej mogło być uznane za naruszenie dobra osobistego osoby prawnej nieprawdziwe informacje na temat osób fizycznych muszą łączyć się z zakresem działania osoby prawnej. Wskazać należy, że zakres działania Powoda nierozzerwalnie wiąże się z osobą Jana Pawła II, głównym zadaniem Powoda jest szerzenie rzetelnej wiedzy o Janie Pawle II i o wielkości dokonań jego pontyfikatu. Publicznie wyrażone przekonanie Pozwanego, że zasadnym jest, w aspekcie przestępczości pedofilskiej, nazwanie placu imieniem ofiar Jana Pawła II wprost godzi w renomę Powoda, sprowadzając go do organizacji szerzącej nierzetelną wiedzę o dokonaniach i zasługach Papieża Polaka, zrównanego inkryminowaną wypowiedzią z przestępcą. Zarzut krzywdzenia dzieci na podłożu pedofilskim przez Jana Pawła II już nie tyle podważa wielkość jego pontyfikatu co wyzuwa go z człowieczeństwa, a zatem godzi w sens i istotę działań Powoda, którego uznać należy za niewiarygodnego, propagującego pamięć o przestępcy.

**2.1.9.** Dotychczasowe orzecznictwo wprawdzie nie porusza wprost kwestii naruszenia dobrego imienia organizacji zajmującej się upowszechnianiem wiedzy o dokonaniach osoby zmarłej w związku z bezprawnym podważaniem jej dokonań, niemniej jednak jednolite rozstrzygnięcia w zakresie związku między naruszeniem dóbr osobistych osób fizycznych z dobrami osobistymi osób prawnych dają dodatkową argumentację przemawiającą za czynną legitymacją Powoda w niniejszej sprawie.

**2.1.10.** Naruszenie dobrego imienia może polegać na pomówieniu o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć pomówionego w opinii publicznej, lub narazić go na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 października 1971 roku, sygn. akt II CR 455/72). Może ono występować w dwóch postaciach – rozpowszechnianiu wiadomości określonej treści, która stanowi zarzut, druga to wyrażenia oceny jej działalności (por. A. Szpunar, *Zadośćuczynienie za szkodę niemajątkową*, Oficyna Wydawnicza Branta, Bydgoszcz 1999, s. 101 i n.).

**2.1.11.** Zarzut formułowany przez Pozwanego ma charakter zarzutów natury faktycznej, jest wypowiedzią opisową, powołującą nieprawdziwe okoliczności.

**2.1.12.** Osobie prawnej, której dobra osobiste zostały naruszone, przysługują środki ochrony majątkowej z art. 448 KC oraz niemajątkowej z art. 24 KC. Na podstawie art. 24 KC w zw. z art. 43 KC osoba prawna żądać może zaniechania działania naruszającego jej dobra osobiste oraz podjęcia czynności potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia (np. złożenia oświadczenia odpowiedniej treści). „Na podstawie art. 448 KC osoba

*prawna żądać może zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę lub zapłaty odpowiedniej sumy na cel społeczny” (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 maja 1999 r., sygn. akt I CKN 16/98, OSNC 2000, Nr 2, poz. 25).*

- 2.1.13.** Przyjęta wyżej koncepcja dopuszczająca możliwość traktowania jako krzywdy samego tylko naruszenia niektórych dóbr osobistych pozwala uznać, że w razie naruszenia podstawowych z punktu widzenia funkcjonowania osób prawnych dóbr osobistych zasądzenie zapłaty odpowiedniej sumy na cel społeczny jest dopuszczalne. W przypadku niektórych kategorii dóbr osobistych osób prawnych przesądzenie dopuszczalności żądania zadośćuczynienia za ich naruszenie może się okazać niezbędne dla zapewnienia zgodności prawa polskiego z Europejską Konwencją o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Podkreślenia wymaga fakt, że do naruszenia dobrego imienia Powoda doszło za pomocą środków masowego komunikowania się – stworzona przez Pozwanego narracja, że Jan Paweł II jest przestępcą uderza w sens działalności Powoda, czyniąc ją nierzetelną i bezzasadną.
- 2.1.14.** Europejski Trybunał Praw Człowieka uznał w wyroku z 9 stycznia 2007 roku w sprawie Kwiecień przeciwko Polsce (skarga 51744/99), że *„w społeczeństwie demokratycznym, władza publiczna i jej przedstawiciele podlegają w zasadzie statemu i dokładnemu nadzorowi ze strony obywateli oraz, że każdy powinien mieć możliwość zwrócenia uwagi opinii publicznej na sytuacje, które uważa za bezprawne, pod warunkiem jednak, że robi to w dobrej wierze”* (zobacz także wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 27 maja 2004 roku, skarga 57829/00, Vides Aizsardzības Klubs v. Łotwa § 46).
- 2.1.15.** Biorąc pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy należy stwierdzić, że Pozwany działał w złej wierze. Zarówno orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, jak również Sądu Najwyższego daje w takiej sytuacji możliwość obrony przed nierzetelnym i nacechowanym złą wolą atakiem.
- 2.1.16.** Podkreślić należy, że pomimo braku istnienia jakichkolwiek dowodów potwierdzających zarzut kierowany pod adresem Jana Pawła II, który bezpośrednio rzutuje na działalność Powoda, oraz mimo otwartej debaty publicznej w przedmiocie przypadków pedofilii w Kościele Rzymskokatolickim Pozwany nie podjął żadnej rzeczowej i merytorycznej, ujętej w dopuszczalnych ramach prawnych polemiki, lecz fałszywie przedstawił rzeczywistość, sugerując zasadność poświęcenia nazwy placu ofiarom Jana Pawła II. Wprost oznacza to, że Pozwany działał w celu jednoznacznie negatywnego przedstawienia patrona Powoda, a tym samym samego Powoda.
- 2.1.17.** Również można wymagać, aby Pozwany, prezentując swoje stanowisko jako obiektywną informację w obszarze komentowania przypadków pedofilii w Kościele, spełnił w minimalnym chociaż stopniu wymogi właściwe dla rzetelności informacyjnej,

jakie odczytujemy z doktryny i orzecznictwa w odniesieniu do prasy. „*Manipulowanie faktami lub wypowiedziami innych osób (skręcanie ich, wybieranie tylko takich, które pasują do tezy artykułu, itp.) należy ocenić jednoznacznie jako naruszenie staranności i rzetelności. Manipulacja prowadzi bowiem do przedstawiania zupełnie innej wersji wydarzeń czy ocen dokonywanych przez osoby uczestniczące w danym wydarzeniu. (...) Zestawienie prawdziwych informacji może polegać na nieobiektywnym wyborze jednostkowych informacji, pominięciu istotnych informacji (takich, które nie pasują do ogólnej tezy), wyprowadzeniu błędnych wniosków poprzez opublikowanie tylko części zgromadzonego materiału*”. (zob. M. Brzozowska-Pasieka, M. Olszyński, J. Pasieka, *Prawo prasowe. Komentarz praktyczny*, Lexis Nexis oraz powołane tam orzecznictwo). Niedopuszczalne jest nieściśle lub nierzetelne powoływanie źródeł, w tym pomijanie źródeł znanych autorowi (zob. orzeczenie ETPCz z dnia 21 grudnia 2004 w sprawie Busuioc przeciwko Mołdawi, par. 69). Nierzetelnością jest świadome pomijanie w publikacji prasowej innych znanych autorowi źródeł, które mogłyby zaprzeczyć przyjętej tezie (por. orzeczenie ETPCz z dnia 17 grudnia 2005 roku, w sprawie Pedersen i Baadsgaard przeciwko Danii, paragraf 77, orzeczenie ETPCz z dnia 21 października 2008 roku Wołek, Kasperów, Łęski przeciwko Polsce). Obowiązkiem autora jest bowiem dołożenie staranności w ustaleniu, czy istnieją inne dostępne źródła, które mogą potwierdzić lub zaprzeczyć podawanym faktom (orzeczenie ETPCz z dnia 21 października 2008 roku Wołek, Kasperów, Łęski przeciwko Polsce). Mając powyższe na uwadze uznać należy, że działanie Pozwanego nie było częścią debaty dotyczącej kwestii leżących w zakresie publicznego zainteresowania, lecz stanowiły nieuzasadniony atak na dokonania Jana Pawła II, a w konsekwencji na działalność Powoda.

**2.1.18.** Swoim działaniem Pozwany doprowadził do pogorszenia wizerunku Powoda, podważył wiarygodność Stowarzyszenia w oczach opinii publicznej. Konsekwencją wypowiedzi pozwanego jest przecież teza o nierzetelnym realizowaniu przez Powoda celów statutowych, wybiórczym traktowaniu pamięci i wiedzy o Janie Pawle II.

**2.1.19.** Stowarzyszenie jest apolitycznym, samorządnym i trwałym zrzeszeniem o celach niezarobkowych. Wykonuje określone statutem zadania, jest osobą publiczną sprawującą funkcję wymagającą zaufania publicznego. Od Pozwanego należy zatem oczekiwać zachowania szczególnej staranności i rzetelności przy zbieraniu i przekazywaniu informacji za pośrednictwem środków masowego przekazu o publicznej działalności patrona Powoda.

## **2.2. Bezprawność wypowiedzi Pozwanego**

**2.2.1.**Przesłanką warunkującą udzielenie uprawnionemu ochrony jest bezprawny charakter działania, w wyniku którego dobro osobiste lub dobra osobiste zostały zagrożone lub

naruszone. W orzecznictwie, opierając się na sformułowaniu z art. 24 § 1 KC, wskazuje się, że w prawie polskim na gruncie doktryny ochrony dóbr osobistych należy mówić o wprowadzeniu ogólnego domniemania o charakterze obalonym (*praesumptio iuris tantum*) bezprawnego charakteru każdego zagrożenia lub naruszenia dóbr osobistych, czego konsekwencją jest przeniesienie ciężaru dowodu i obarczenie nim Pozwanego, który musi dowieść braku bezprawności naruszenia dobra osobistego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2009 r., sygn. akt II CSK 622/08, Legalis; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2011 r., sygn. akt III CSK 16/11, Legalis). „*Przymiot bezprawności jest ujmowany w kategoriach obiektywnych, w efekcie czego bezprawne, jest zachowanie sprzeczne z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy*” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2008 r., sygn. akt II CSK 144/08, Legalis). Podawanie opinii publicznej przez Pozwanego nieprawdziwej, nierzetelnej informacji wskazującej na przestępną działalność Jana Pawła II stoi w oczywistej sprzeczności z normami prawa i zasadami współżycia społecznego.

**2.2.2.** Przesłanką bezwzględnie wyłączającą bezprawność naruszenia dobra osobistego jest zgoda uprawnionego wyrażona najpóźniej w chwili dokonywania naruszenia, konkretna w swej treści i udzielona ze świadomością jej skutków. Zgoda ta obwarowana jest granicami, w jakich uprawniony może nią dysponować, jej zgodnością z prawem i zasadami współżycia społecznego. W niniejszym stanie rzeczy Pozwany nie dysponował zgodą Powoda na szerzenie inkryminowanych treści.

**2.2.3.** Kolejną okolicznością wyłączającą bezprawność naruszenia jest wykonywanie swojego prawa podmiotowego, jeżeli prawo to jest skuteczne wobec osoby, której dobro osobiste zostaje naruszone, a działanie jest zgodne z treścią przysługujących uprawnień i nie stanowi ich nadużycia określonego art. 5 KC.

**2.2.4.** Zgodnie z przywołanym przepisem „*nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony*”. Przez zasady współżycia społecznego rozumie się oceny moralne wyrażone w postaci uzasadnionych przez te oceny norm postępowania (norm moralnych), regulujących postępowanie jednych osób wobec innych. Cechą nowoczesnego społeczeństwa jest jego złożoność i nieprzejrzystość, powodująca, że działania ludzi w większym niż dawniej stopniu obarczone są ryzykiem, podejmowane są w warunkach niepewności co do reakcji innych osób. Funkcjonowanie takiego społeczeństwa opiera się na zaufaniu – decyzje i działania poszczególnych podmiotów opierają się na założeniu (oczekiwaniu) określonych, korzystnych reakcji

partnerów społecznych. Oczekiwania takie mogą być skierowane wobec konkretnych osób, ale także wobec określonych pozycji społecznych (niezależnie od tego, kto je zajmuje) oraz instytucji (struktur organizacyjnych). Szczególnego znaczenia nabierają zatem instrumenty prawne służące ochronie zaufania, w tym klauzula generalna zasad współżycia społecznego. Można bowiem, jak się wydaje, sformułować generalną normę moralną nakazującą postępować zgodnie z uzasadnionymi oczekiwaniami (zaufaniem) partnerów społecznych. Pozwany naruszył zasady współżycia społecznego, rozgłaszając, i to publicznie, nieprawdziwe informacje na temat rzekomo przestępczej działalności Jana Pawła II, patrona Powoda, którego celem jest krzewienie rzetelnej wiedzy o papieżu i propagowanie jego przesłania.

**2.2.5.** Działania Pozwanego nie można również uznać za korzystanie z wolności swobody wypowiedzi, wolności pozyskiwania i przekazywania informacji. Przedmiotowa wypowiedź Pozwanego jednoznacznie przytacza nieprawdziwy fakt istnienia osób pokrzywdzonych postępowaniem Jana Pawła II na tle pedofilskim, a w konsekwencji uderza w dobre imię Stowarzyszenia. Powód nie odmawia Pozwanemu prawa do formułowania ocen postępowania Kościoła Rzymskokatolickiego wobec zjawiska pedofilii w jego szeregach, nie zgadza się jednak na rozpowszechnianie przez Pozwanego nierzetelnych, nieprawdziwych informacji jako faktów, nie zaś własnych ocen, opinii.

**2.2.6.** Wypowiedź Pozwanego nie mieści się w granicach opinii o pontyfikacie Jana Pawła II i nie stanowi jego merytorycznej krytyki. Pozwany nie wskazał na żadne fakty uzasadniające jego twierdzenie o rzekomych ofiarach patrona Powoda.

### **2.3. Żądanie złożenia oświadczenia**

**2.3.1.** Przepis art. 24 KC przewiduje możliwość żądania przez pokrzywdzonego dopełnienia czynności potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia, w szczególności złożenia oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie.

**2.3.2.** Odpowiednia forma i treść to zaprzestanie rozpowszechniania nieprawdziwych informacji, następnie ich sprostowanie, ubolewanie i przeprosiny. Czynności podejmowane przez sprawcę naruszenia powinny przynieść satysfakcję pokrzywdzonemu oraz przeciwdziałać podobnym naruszeniom w przyszłości (funkcja prewencyjno-wychowawcza).

**2.3.3.** Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego „w przypadku naruszenia czci oświadczenie składane przez osobę, która dopuściła się naruszenia dobra osobistego, zawierać powinno dwa podstawowe elementy: przeprosiny” (wyrazy ubolewania itd.) oraz sprostowanie nieprawdziwych informacji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., sygn. akt III CKN 939/98, OSNC 2000, Nr 3, poz. 56).

**2.3.4.** Oświadczenie powinno odpowiadać charakterowi deliktu, a w jego treści należy określić w szczególności: sprawcę, sposób jego działania oraz przedmiot wypowiedzi sformułowanych o pokrzywdzonym. Sposób ogłoszenia oświadczenia powinien zapewnić **jego dotarcie przede wszystkim do adresatów wypowiedzi**, która naruszyła dobra osobiste.

**2.3.5.** Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego „*Sposób usunięcia skutków naruszenia powinien być adekwatny do charakteru i rodzaju naruszenia lub zagrożenia dobra osobistego*” (tak trafnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 lutego 1969 r., sygn. akt I CR 500/67, Legalis). Mając na uwadze charakter wypowiedzi Pozwanego na antenie Polsat News oraz opublikowanej w sieci Internet, tj. całkowitą jej nieprawdziwość oraz oszczerczy charakter, a także skalę dokonanego naruszenia renomy Powoda, którego celem jest propagowanie dobrego imienia papieża Polaka, za adekwatną formę usunięcia skutków dokonanego przez Pozwanego naruszenia dóbr osobistych uznać należy zobowiązanie do złożenia oświadczenia, o którym mowa w punkcie 1.1 petitum pozwu, i opublikowanie go w programie Polsat News w paśmie emitowanym w godzinach 19:00 – 20:00, przy jednoczesnym odczytaniu go przez lektora, oraz opatrzenie stron internetowych: <https://www.polsatnews.pl/> oraz [https://twitter.com/RobertBiedron?ref\\_src=twsrc%5Egoogle%7Ctwcamp%5Eserp%7Ct\\_wgr%5Eauthor](https://twitter.com/RobertBiedron?ref_src=twsrc%5Egoogle%7Ctwcamp%5Eserp%7Ct_wgr%5Eauthor) jego treścią na okres co najmniej 30 dni.

**2.3.6.** Inkryminowana treść jest dostępna w sieci Internet od 14 listopada 2020 roku, wielokrotnie była powtórzona i udostępniona przez inne media.

**2.3.7.** Zwrócić przy tym należy uwagę, że opublikowanie oświadczenia na stronie <https://www.polsatnews.pl/wiadomosc/2020-11-14/robert-biedron-i-o-maciej-zieba-w-programie-gosc-wydarzen-transmisja-19-20/?ref=kafle> jawi się jako niewystarczające, gdyż w świetle wskazań doświadczenia życiowego internauta obserwujący stronę Polsat News, który zapoznał się tam z treścią przedmiotowego wywiadu, raczej nie będzie do niego wracał po przeszło trzech miesiącach, dlatego też dla dotarcia do takiego użytkownika sieci koniecznym jest opublikowanie przedmiotowego oświadczenia na głównej stronie Polsat News.

## **2.4. Żądanie zadośćuczynienia.**

**2.4.1.** Osoba, której dobra osobiste zostały naruszone może żądać od osoby naruszającej nie tylko przeproszenia, ale również zadośćuczynienia lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Podstawę prawną tego żądania stanowi art. 23 KC oraz 24 KC w z art. 448 KC.

**2.4.2.** Z ostrożności procesowej Powód wskazuje stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie, wyrażone w wyroku z dnia 6 września 2013 roku, sygn. akt I ACa 456/13,: „– *dodatkowym argumentem uzasadniającym zastosowanie art. 448 KC także*

*do osoby prawnej jest [...], że zasądzenie pieniężnego zadośćuczynienia lub odpowiedniej sumy pieniężnej na cel społeczny realizuje nie tylko funkcję kompensacyjną, ale także funkcję satysfakcjonującą, represyjną oraz prewencyjno-wychowawczą.*” Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 marca 2006 roku, sygn. akt I CSK 81/05.

**2.4.3.** Wykładnia pojęcia krzywdy użytego w art. 448 KC nie wyklucza stosowania tego przepisu, w związku z art. 24 § 1 i art. 43 KC, także do osób prawnych w razie naruszenia ich dobra osobistego, gdyż pojęcia krzywdy nie można utożsamiać tylko z doznaniem cierpień fizycznych i psychicznych przez osoby fizyczne. Z oczywistych względów osoby prawne nie doświadczają ani cierpień fizycznych, ani psychicznych, ponoszą jednak szkodę o charakterze niemajątkowym na skutek naruszenia ich dóbr osobistych, której nie da się wymierzyć w pieniądzu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2008 roku, sygn. akt II CSK 126/08).

**2.4.4.** W wyroku z dnia 16 kwietnia 2002 roku, sygn. akt V CKN 1010/00 Sąd Najwyższy wskazał, iż *„Określenie „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia przyznawanego na podstawie art. 448 KC wymaga rozważenia wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności rodzaju naruszonego dobra i rozmiaru doznanej krzywdy, intensywności naruszenia oraz stopnia winy sprawcy, a także sytuacji majątkowej zobowiązanego.*”

**2.4.5.** Mając na względzie powyższe, przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia Sąd winien wziąć pod rozwagę następujące przesłanki:

1. rodzaj naruszonego dobra,
2. rozmiar doznanej krzywdy,
3. intensywność naruszenia,
4. stopień negatywnych konsekwencji dla pokrzywdzonego,
5. stopień winy sprawcy,
6. sytuację majątkową i osobistą zobowiązanego.

**2.4.6.** W związku z powyższym należy zwrócić uwagę, że dobro osobiste w postaci dobrego imienia, renomy, w wypadku Powoda ściśle związane z osobą Jana Pawła II, stanowi dla Stowarzyszenia dobro o najwyższej wartości, inkryminowana wypowiedź zaś poddaje w wątpliwość zasadność działania stowarzyszenia w oparciu o realizowane dotychczas cele statutowe, podważa w ogóle sens jego istnienia.

**2.4.7.** Naruszenie dóbr osobistych Pozwanego nastąpiło publicznie, za pośrednictwem środków masowego przekazu, tj. telewizji oraz Internetu, w związku z czym krąg odbiorców działań Powoda był niezwykle szeroki, na co wskazują chociażby kolejne artykuły prasowe, w których cytowano Pozwanego, czy intensywne dyskusje w mediach społecznościowych związane z jego wystąpieniem.



**2.4.8.** W ocenie Powoda naruszenie jego dóbr osobistych przez Pozwanego ma charakter nie tylko bezprawny, lecz także zawiniony i to umyślnie. Pozwany formułował tezę nieopartą żadnym materiałem dowodowym, nieprawdziwą, której nawet nie starał się uzasadnić, co siłą rzeczy ma charakter zarzuczalny.

**2.4.9.** Skutki naruszenia dóbr osobistych Powoda będzie trudno odwrócić, bowiem inkryminowana treść została opublikowana, a jej przekaz wywarł już wpływ oraz zakorzenił się w świadomości odbiorców. Nadto Sądowi *meriti* z pola widzenia nie może umknąć fakt, że inkryminowane treści mogą zostać wielokrotnie skopiowane oraz dalej wykorzystane.

## **2.5. Właściwość Sądu Okręgowego w Lublinie**

**2.5.1.** Zgodnie z treścią art. 35<sup>1</sup> KPC powództwo o ochronę dóbr osobistych naruszonych przy wykorzystaniu środków masowego przekazu można wytoczyć przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania albo siedziby Powoda. Podmiotowi występującemu z roszczeniami o ochronę dóbr osobistych naruszonych przy wykorzystaniu środków masowego przekazu (w szczególności Internetu) przysługuje prawo wyboru pomiędzy sądem właściwości ogólnej, a sądem jego miejsca zamieszkania albo siedziby. Powód dowiódł, że naruszenie jego dóbr osobistych nastąpiło przy wykorzystaniu środków masowego przekazu. Mając to na uwadze, wniosek Powoda w przedmiocie zastosowania właściwości przemiennej uznać należy za zasadny.

## **2.6. Uzasadnienie wysokości opłaty od pozwu**

**2.6.1.** Powód uiścił tytułem opłaty od pozwu kwotę 600 złotych zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz kwotę 1000 złotych na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 7 tej ustawy.

## **3. Uzasadnienie wniosku o udzielenia zabezpieczenia.**

**3.1.** Roszczenie o zabezpieczenie wnioskowane przez Powoda spełnia warunki dopuszczalności wniosku o zabezpieczenie powództwa. Dochodzenie roszczeń o ochronę dóbr osobistych następuje w drodze sądowej.

**3.2.** Powód jest osobą prawną posiadającą zdolność sądową. Ponadto wnioskiem o zabezpieczenie nie są objęte rzeczy ani prawa, z których egzekucja jest wyłączona.

**3.3.** Zgodnie z art. 736 § 1 pkt 2 KPC w zw. z art. 730<sup>1</sup> § 1 KPC udzielenie zabezpieczenia może nastąpić po uprawdopodobnieniu roszczenia i okoliczności uzasadniających wniosek.

**3.4.** Zgodnie z doktryną „roszczenie jest prawdopodobne, jeżeli istnieje słuszna podstawa do przypuszczenia, że ono istnieje i jest wymagalne (...)” (zob. J. Jagieła, [w:] Piasecki, *KPC. Komentarz do art. 506-1088*, wyd. 4, Warszawa 2006, art. 7301, Nb 4, str. 448). „Jeżeli chodzi o roszczenia niepieniężne z zakresu prawa własności intelektualnej, w literaturze przyjmuje się, że w celu wykazania wiarygodności roszczenia uprawdopodobnić należy dwie okoliczności, tj. fakt przysługiwania prawa oraz fakt naruszenia tego prawa” (A. Jakubecki,

Postępowanie zabezpieczające w sprawach z zakresu prawa własności intelektualnej, wyd. II zaktualizowane i zmienione, Kraków 2002, str. 270).

**3.5.** Zgodnie z art. 730<sup>1</sup> § 1 KPC udzielenia zabezpieczenia można dokonać, gdy wnioskodawca uprawdopodobni interes prawny w zabezpieczeniu roszczenia, który istnieje, gdy:

- brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub,
- w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

**3.6.** Jak podkreśla się w doktrynie interes prawny w rozumieniu art. 730<sup>1</sup> KPC „*przejawia się (...), jako potrzeba wydania nakazów lub zakazów zmierzających do usunięcia zagrożenia albo poważnego utrudnienia osiągnięcia celu postępowania w sprawie (...). Ponieważ celem (funkcją) zabezpieczenia jest udzielenie tymczasowej ochrony prawnej (...) podmiotom potrzebującym, interes prawny, jako przesłanka zabezpieczenia istnieje w przypadku, gdy zachodzi potrzeba zapewnienia uprawnionemu „należytej ochrony prawnej”, zanim uzyska ochronę (definitywną) ostateczną, czyli zanim zostanie osiągnięty cel postępowania w sprawie, w związku, z którym następuje udzielenie zabezpieczenia*”. (por. J. Jagieła, [w:] Piasecki, KPC. Komentarz do art. 506-1088, wyd. 4, Warszawa 2006, art. 7301, Nb 5, str. 449).

### **3.7. Uprawdopodobnienie roszczenia**

**3.7.1.** Powód jest Stowarzyszeniem, którego działalność polega na upowszechnianiu wiedzy o Janie Pawle II oraz osiągnięciach jego pontyfikatu. Renoma Stowarzyszenia oparta jest na zasługach i dokonaniach papieża Polaka. Wypowiedź Pozwanego, pomawiająca, wbrew prawdzie, Jana Pawła II o krzywdzenie dzieci i to na tle pedofilskim, godzi jednocześnie w dobre imię Powoda.

**3.7.2.** Dobre imię osoby prawnej to dobre mniemanie innych osób o danym podmiocie prawa, w szczególności ze względu na jego działalność. Dobre imię osoby prawnej naruszają wypowiedzi, które, obiektywnie oceniając, przypisują osobie prawnej niewłaściwe postępowanie, mogące spowodować utratę do niej zaufania potrzebnego do prawidłowego funkcjonowania w zakresie swoich zadań (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2005 roku, sygn. akt III CK 622/04). Zrównanie Jana Pawła II z przestępcą podważa wiarygodność i zasadność działań Powoda.

### **3.8. Wykazanie interesu prawnego**

**3.8.1.** Powód ma ewidentny interes prawny w udzieleniu wnioskowanego zabezpieczenia. Reputacja Powoda opiera się na dobrym imieniu Jana Pawła II, brak zabezpieczenia naraża więc Powoda na dalszy szwank jego renomy, prowadzi do powielania nieprawdziwych, oszczerczych informacji na temat jego patrona oraz grozi dalszą utratą zaufania co do wiarygodności działalności Powoda.

**3.8.2.** Czas, jaki jest potrzebny do przeprowadzania postępowania jurysdykcyjnego, a w konsekwencji udzielenia ochrony prawnej działa na niekorzyść Powoda; w braku udzielania wnioskowanego zabezpieczenia wypowiedź Pozwanego będzie stale dostępna, komentowana i powielana, co będzie pogłębiać stan naruszenia dóbr osobistych Powoda. Wygrana procesu sądowego i udzielenie Powodowi ochrony prawnej po tak długim czasie może wtedy nie przynieść zakładanych i oczekiwanych skutków.

**3.8.3.** Ponadto wskazać należy, że udzielenie zabezpieczenia we wnioskowanej formie umożliwi każdej osobie zapoznającej się z treścią udzielonego przez Pozwanego wywiadu do krytycznego nań spojrzenia, z uwzględnieniem faktu, że wobec jego wypowiedzi wszczęte zostało postępowanie w przedmiocie naruszenia dóbr osobistych.

### **3.9. Sposób zabezpieczenia**

**3.9.1.** Zgodnie z art. 736 § 1 pkt 1 KPC wnioskodawca powinien wskazać sposób zabezpieczenia. Art. 755 KPC zawiera otwarty katalog sposobów zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych, z jedynym ograniczeniem – sposób zabezpieczenia powinien być odpowiedni stosownie do okoliczności, w jakich wnioskuje się o udzielenie zabezpieczenia. Ponadto art. 755 KPC wylicza przykładowe sposoby udzielenia zabezpieczenia, a wśród nich unormowanie praw i obowiązków stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania.

**3.9.2.** Jak podkreśla się w doktrynie *„zabezpieczenie przez unormowanie praw i obowiązków stron lub uczestników postępowania na czas trwania tego postępowania może polegać na ustanowieniu, stosownych do przedmiotu sprawy nakazów lub zakazów obciążających obowiązanego”* (zob. A. Zieliński, K. Flaga-Gieruszyńska, *KPC. Komentarz*, t. II, Warszawa 2006, art. 755, Nb. 8, str. 540). Takim nakazem jest również nakaz opublikowania wzmianki o toczącym się postępowaniu.

**3.9.3.** Powód wskazuje, że na mocy art. 755 § 2<sup>1</sup> KPC nie stosuje się w niniejszej sprawie art. 731 KPC, bowiem wnioskowane zabezpieczenie jest - z przyczyn wskazanych powyżej - konieczne dla zapobieżenia dalszym pogłębieniom już wyrządzonej Powodowi szkody wizerunkowej. Zamieszczenie informacji o treści i w miejscu wskazanym w *petitum* wniosku zabezpieczy w sposób wystarczający interes Powoda.

**3.9.4.** Jak słusznie wskazuje się w doktrynie: *„Tymczasowe zaspokojenie roszczenia może wchodzić w grę w sprawach, w których zapadają orzeczenia zdatne wprawdzie do egzekucyjnego wykonania, ale w których sens ochrony prawnej wyraża się w tym, aby jak najszybciej przerwać bezprawne działania, np. w sprawach o zaniechanie czynności, lub im zapobiec. W takich przypadkach przy zabezpieczeniu nie chodzi wcale o zapewnienie wykonalności wyroku w drodze egzekucji; ta zresztą najczęściej nie budzi wątpliwości. Chodzi zaś o to, że zakaz wynikający z przyszłego orzeczenia pojawi się*

*zbyt późno, przez co uprawniony poniesie skutki niedozwolonych działań przeciwnika. W tych przypadkach zabezpieczenie może polegać na wydaniu określonych zakazów, a nawet nakazów” (zob. A. Jakubecki, w: Kodeks postępowania cywilnego. Tom II. Komentarz do art. 730-1217, wyd. VII uwagi do art. 7301 KPC).*

- 3.9.5.** Ponadto Powód wskazuje, że nie istnieje żaden (a w szczególności ważny) interes publiczny, który przemawiałby za przyznaniem Pozwanemu prawa do naruszania dóbr osobistych Powoda, zwłaszcza przy oczywistej złej wierze (świadomość publicznego podnoszenia nieprawdziwych i naruszających dobra osobiste Powoda informacji).
- 3.9.6.** Powołana wyżej argumentacja usprawiedliwia również żądanie zagrożenia Pozwanemu, w trybie art. 756<sup>2</sup> § 1 pkt 1 i § 2 k.p.c., zapłatą na rzecz Powoda wnioskowanej kwoty na wypadek naruszenia obowiązków określonych w postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia. Istotnym elementem wizerunku politycznego Pozwanego jest atak na Kościół Rzymskokatolicki, zwykle stroniczy, pomawiający, znieważający, a szczególnym celem jest osoba patrona Stowarzyszenia. W tych okolicznościach Pozwany ma prawo obawiać się, że bez takiego wzmocnienia samo postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia może okazać się niewystarczające.
- 3.9.7.** Wobec tak daleko idącego i krzywdzącego zarzutu sformułowanego przez Pozwanego, który nie znajduje oparcia w rzeczywistości, zasadne jest żądanie nie tylko zaprzestania naruszenia dóbr osobistych Stowarzyszenia, ale również usunięcie skutków naruszenia w sposób opisany w części wstępnej pisma.
- 3.9.8.** Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum* pisma.

*adw.*

Załączniki:

1. pełnomocnictwo oraz substytucja wraz z potwierdzeniami uiszczenia opłaty skarbowej;
2. dowód uiszczenia opłaty sądowej;
3. odpis z KRS-u,
4. płyta CD;
5. wydruku strony internetowej <https://www.polsatnews.pl/wiadomosc/2020-11-14/robert-biedron-i-o-maciej-zieba-w-programie-gosc-wydarzen-transmisja-19-20/?ref=powiazane>;
6. zrzut ekranu z profilu Pozwanego na portalu społecznościowym tweeter,
7. wydruk strony internetowej <https://dorzeczy.pl/kraj/161259/biedron-cieszylbym-sie-gdyby-powstal-np-plac-imienia-ofiar-jana-pawla-ii.html>;
8. statutu Stowarzyszenia Pamięć Jana Pawła II
9. odpis pozwu wraz z odpisami w/w załączników i płytą CD.